

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 15CoP/102/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725203294  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6725203294.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., t.č. v starostlivosti Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou Banská Bystrica, IČO: 37 957 937, so sídlom Námestie Ludvika Svobodu 4, 974 09 Banská Bystrica, zastúpenej právnu zástupkyňou JUDr. Tatianou Čarskou, advokátkou, so sídlom Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa matky: C. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., t.č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Komenského 477/7, 974 01 Banská Bystrica a otca: F. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpený zástupcom JURAJ MACÍK advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 54 459 958, so sídlom Petelenova 4, 974 01 Banská Bystrica, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen, o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025, o odvolaní otca proti výrokom III., IV. V. uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch III., V. a v závislom výroku VI. p  
o t v r d z u j e .

Odvolanie otca v podaní zo dňa 17.09.2025 proti výroku IV. uznesenia okresného súdu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že  
- výrokom I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025;  
- výrokom II. z úradnej povinnosti začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 ods. 1 CMP;  
- výrokom III. uložil Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Banská Bystrica, IČO: 37 957 937, so sídlom Námestie L. Svobodu 4, 974 01 Banská Bystrica povinnosť dočasne odovzdať maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do dočasnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny G. H., I. I. J. XX, XXX XX G. H., C.: XX XXX XXX, a to najdlhšie na 6 mesiacov, počnúc dňom jej umiestnenia;  
- podľa výroku IV. matka maloletej C. E. B., nar. XX.XX.XXXX je povinná dočasne prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny G. H., I. I. J. XX, XXX XX G. H., C.: XX XXX XXX, počnúc dňom jej umiestnenia;  
- podľa výroku V. otec maloletej F. F. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny G. H., I. I. J. XX, XXX XX G. H., C.: XX XXX XXX, počnúc dňom jej umiestnenia;

- o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom VI. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 09.09.2025 doručený návrh otca, ktorým žiadal zrušiť neodkladné opatrenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9PPOm/3/2025 zo dňa 28.08.2025, ktorým súd na návrh Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou Banská Bystrica, IČO: 37 957 937, so sídlom Námestie L. Svobodu 4, 974 01 Banská Bystrica (ďalej len „DFNsP BB“) odňal maloletú z osobnej starostlivosti rodičov a dočasne zveril maloletú do starostlivosti DFNsP BB a zároveň DFNsP BB udelil súhlas k pokračovaniu v už zahájenej liečbe maloletej, ako aj k zahájeniu ďalšej prípadnej nevyhnutnej liečby a k vykonaniu diferenciálnej diagnostiky na preukázanie, resp. vylúčenie Münchhausenovho syndrómu v zastúpení (ochorenie zákonného zástupcu dieťaťa – matky, ktorý prispieva ku vzniku chorobných príznakov dieťaťa) a jeho odôvodnenie.

3. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd uviedol obsah vyjadrenia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, Odbor kriminálnej polície (ďalej len „OKP KR PZ BB“), podľa ktorého v trestnom konaní vedenom na OKP KR PZ BB pod ČVS:KRP-86/1-VYS-BB-2025 bolo vznesené obvinenie voči matke maloletej - C. E. B., nar. XX.XX.XXXX pre zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona. Voči manželovi obvinenej a zároveň otcovi maloletej, F. F. B., obvinenie vznesené nebolo. Vyšetrovanie a dokazovanie sa nachádza v počiatočnom štádiu, je potrebné naďalej skúmať, či o uvedenom konaní nemal vedomosť aj otec maloletej, nakoľko v rámci domovej prehliadky zaistené stopy a predmety boli dostupné na viditeľných miestach, a preto je v ďalšom konaní potrebné vierohodne ozrejmiť, ako došlo k spáchaniu skutku, kto sa na ňom podieľal a akým spôsobom, a či mal niekto vedomosť o konaní obvinenej. OKP KR PZ BB sa nateraz prikláňa k názoru, že maloletá by nemala byť nateraz z dôvodu opatrnosti a najlepšieho záujmu dieťaťa zverená do osobnej starostlivosti otca, ako aj na uznesenie vyšetrovateľa ČVS : ORP-421/2-VYS-BB-2025 zo dňa 29.08.2025, ktorým bolo vznesené obvinenie voči matke maloletej za zločin Týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona.

4. Okresný súd poukázal na vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen (ďalej len „prokurátor“), ktorý dňa 09.09.2025 vstúpil do konania sp. zn. 9P/185/2025 a návrhu otca navrhol nevyhovieť v podstate z dôvodu, že súd odňatie maloletej zo starostlivosti oboch rodičov neodkladným opatrením č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 odôvodnil viacerými okolnosťami, a to zdravotným stavom maloletej, ktorý sa zhoršoval v spoločnej domácnosti rodičov a naopak sa stabilizoval vždy po poskytnutí adekvátnej liečby v zdravotníckom zariadení a aj skutočnosťou, že brat maloletej zomrel v roku 2022 po hospitalizácii s podobnými príznakmi. Matka maloletej je aktuálne väzobne stíhaná, pretože je dôvodne podozrivá zo spáchania závažného trestného činu vo vzťahu k maloletej, ktorého sa mala dopúšťať aj v spoločnej domácnosti zdieľanej s otcom oboch detí. Z komunikácie otca s matkou je zrejмый jeho nekritický postoj ku konaniu obvinenej matky. Poukázal na zaistené predmety v rámci domovej prehliadky v mieste bydliska maloletej a jej rodičov, ktoré budú predmetom znaleckého dokazovania v trestnom konaní. Uviedol aj to, že podľa výpovede matky, otec vedel, že má psychické problémy, teda, ak otec vedel o psychických problémoch matky, v ktorej dennej starostlivosti bola maloletá, tak považoval za otáznave, z akého dôvodu akceptoval v ich spoločnej domácnosti nebezpečné veci a veci so závadným obsahom a či vôbec vykonal nejaké opatrenia na ochranu svojej maloletej dcéry, ktorá trpela rovnakými chorobnými príznakmi ako jej zosnulý súrodenec. Z návrhu otca nevyplýva spôsob, akým mieni zabezpečovať starostlivosť o maloletú. Keďže väzba je dočasný zabezpečovací inštitút, existuje predpoklad, že v prípade prepustenia matky z väzby by táto opätovne zdieľala spoločnú domácnosť s maloletou. Z uvedeného podľa prokurátora, otec toho času nedáva záruku, že bude starostlivosť o maloletú zabezpečená na požadovanej úrovni.

5. Okresný súd uviedol obsah vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen (ďalej len „ÚPSVaR Zvolen“), ktorý poukázal na vykonané šetrenie (k návrhu starej matky), na vykonané šetrenie v domácnosti otca, ktorý obvinenia ohľadom matky odmieta a skutkov, z akých je matka obvinená, si počas spolužitia v spoločnej domácnosti nevšimol. Počas šetrenia v domácnosti otca neboli zistené žiadne závažné nedostatky v oblasti bytových, sociálnych a ekonomických pomerov. Keďže sa však Krajské riaditeľstvo PZ, obdobne ako aj Okresná prokuratúra Zvolen prikláňajú k názoru, že maloletá by nemala byť nateraz zverená do starostlivosti otca, ponechal na rozhodnutie súdu, či návrhu otca vyhovie, avšak je potrebné sledovať najlepší záujem dieťaťa.

6. Okresný súd poukázal na dňa 11.9.2025 doručené doplňujúce vyjadrenia otca maloletej k odpovedi KR PZ v BB, Vyjadrenie k informáciám obsiahnutým v dokumente Vstupu prokurátora do konania č. 1Pc 119/25/6611-7, kópiu Znaleckého posudku č. 101/2022, č. 18/2022 vo veci ČVS: ORP-275/1-VYS-B3-2022 pre zločin zabitia podľa § 148 – prehliadka a pitva maloletého K. B., nar. XX.XX.XXXX a uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III, odbor kriminálnej polície ČVS:ORP-275/1-VYS-B3-2022 zo dňa 22.05.2024 o zastavení trestného stíhania pre prečin usmrtenie podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s dôrazom na to, že voči nemu nebolo vznesené žiadne obvinenie, ani nie je vedené trestné stíhanie. Napriek tomu, že od domovej prehliadky a zadržania jeho manželky uplynula doba 14 dní, počas tohto obdobia nebol vypočutý, ani vyzvaný na poskytnutie vysvetlenia. Táto skutočnosť podľa neho potvrdzuje, že voči jeho osobe neexistujú žiadne relevantné dôkazy. Keďže ÚPSVaR potvrdil vo svojej správe, že v domácnosti otca sú vhodné podmienky na starostlivosť o maloletú, považoval návrh, aby maloletá nebola zverená do starostlivosti otca za nelogický a neodôvodnený. Nesúhlasil s tvrdeniami Okresnej prokuratúry Zvolen. Matke maloletej doteraz nebolo diagnostikované ochorenie Münchhausenov syndróm by proxy, a síce tú možnosť pripúšťa, nakoľko nie je psychiater, nevie to potvrdiť alebo vyvrátiť, ale na jej správaní si sám nikdy nič nezvyčajné nevšimol. Matke maloletej bola začiatkom roka 2023 diagnostikovaná PTSP (posttraumatická stresová porucha) a stredne ťažké depresie a liečila sa hospitalizáciou, aj ambulantne až do tehotenstva. Otec uviedol, že dňa 04.09.2025 informoval svojho veliteľa, že plánuje nastúpiť na rodičovskú dovolenku na niekoľko mesiacov, resp. až do dosiahnutia 3 rokov maloletej, aby mohol maloletej zabezpečiť osobnú starostlivosť, s ktorou mu budú pomáhať jeho matka a svokra (staré mamy maloletej). Zdôraznil, že voči jeho osobe nie sú žiadne dôkazy, ktoré by sponchybovali jeho spôsobilosť starať sa o maloletú, dokáže zabezpečiť jej bezpečie a starostlivosť na požadovanej úrovni, navyše väzbu považuje za dostatočnú na to, aby bolo zabránené prípadnému pokračovaniu údajnej trestnej činnosti jeho manželky.

7. Okresný súd uviedol, že doručeným podaním dňa 11.09.2025 DFNSP Banská Bystrica oznámila, že pominuli dôvody, pre ktoré bola maloletá uznesením okresného súdu č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 dočasne odňatá z osobnej starostlivosti rodičov a dočasne zverená do osobnej starostlivosti DFNSP Banská Bystrica, keďže došlo k ukončeniu liečby maloletej, vzhľadom na čo možno jej hospitalizáciu ukončiť.

8. Okresný súd poukázal na to, že v dňa 12.09.2025 doručenom vyjadrení k možnému dočasnému zvereniu maloletého dieťaťa, otec maloletej nesúhlasil, aby bola maloletá zverená do centra pre deti a rodiny, alebo do starostlivosti inej osoby, ktorá nie je blízkou osobou a pre prípad, že by súd nezveril maloletú to starostlivosti otca, oznámil súdu blízke osoby, ktoré majú záujem a schopnosť sa o maloletú postarať, a to J. B., nar. XX.XX.XXXX, starú matku maloletej (matku otca), ktorá je zdravotná sestra na dôchodku, ktorá žije v rodinnom dome so starým otcom maloletej a tetou maloletej v L., ďalej H. M., nar. XX.XX.XXXX, starú matku maloletej (matku matky), ktorá je dôchodkyňa a žije so starým otcom maloletej v dvojizbovom byte vo D., na ktorej prítomnosť je maloletá zvyknutá a J. I., nar. XX.XX.XXXX, tetu maloletej, ktorá žije v H. H. v trojizbovom byte, s manželom a maloletou dcérou, ktoré osoby sú podľa otca schopné riadne vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú, vyjadrili ochotu spolupracovať so súdom a orgánom sociálnoprávnej ochrany detí. Naďalej trval na návrhu, že jeho osobná starostlivosť je pre maloletú najvhodnejšia a nie sú dané dôvody na jej zverenie do náhradnej starostlivosti.

9. Okresný súd uviedol, že na základe jeho výzvy ÚPSVaR Zvolen, vo vyjadrení doručenom dňa 12.09.2025, oznámil, že dňa 12.09.2025 bolo Centrom pre deti a rodiny G. H. oznámené, že majú voľnú kapacitu na umiestnenie maloletej, a preto jej tam zarezervoval miesto. Otec úradu mailom dňa 11.09.2025 o 22.24 hod. oznámil osoby vhodné na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti. Úrad preto požiadal o prešetrovanie rodinných pomerov príslušnej úrady práce. Otec bol informovaný, že úrad požiadal o prešetrovanie pomerov osôb, ktoré oznámil úradu. Otec telefonicky úradu oznámil, že v prípade zverenia maloletej je ochotný rešpektovať všetky prijaté opatrenia, ktoré mu budú nariadené, vrátane výchovného opatrenia - dohľadu. V dodatočnom vyjadrení doručenom okresnému súdu dňa 16.09.2025 ÚPSVaR Zvolen oznámil, že na základe zisťovania dodatočných informácií prostredníctvom telefonického rozhovoru s riaditeľkou Centra pre deti a rodiny G. H., bolo zistené, že z dôvodu nízkeho veku bude maloletá umiestnená v profesionálnej náhradnej rodine a z toho dôvodu je Centrum pre deti a rodiny G. H. schopné prijať maloletú najskôr dňa 17.09.2025.

10. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd podrobne popísal zistenia zo spisov sp. zn. 9PPOm/3/2025 a sp. zn. 0PPOm/4/2025.

11. Okresný súd zistený skutočný stav konania o nariadenie neodkladného opatrenia právne posúdil za aplikácie ust. § 2 ods. 1, § 23 ods. 2, § 365 ods. 1, 2, 7, 8, § 367 ods. 1, 2, 4, § 366 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 2, § 332 ods. 1 CSP v spojení s § 54 ods. 1, § 62 ods. 1, 3, § 81 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, Článku 3 ods. 1 a 2, Článku 6 ods. 1 a 2, Článku 9 ods. 1, Článku 19 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa vyhlásenom Federálnym ministerstvom zahraničných vecí ČSFR č. 104/1991 Sb. (ďalej len „Dohovor o právach dieťaťa“) a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

12. S poukazom na oznámenie DFNSP Banská Bystrica, že ukončila liečbu maloletej, vzhľadom na čo, možno jej hospitalizáciu v DFNSP Banská Bystrica ukončiť, okresný súd dospel k záveru, že odpadli dôvody, pre ktoré bola maloletá dočasne zverená do starostlivosti DFNSP Banská Bystrica, a preto neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 v zmysle § 365 ods. 7 CMP zrušil.

13. Okresný súd uviedol, že otec maloletej žiadal zrušiť predmetné neodkladné opatrenie aj z dôvodu zmeny pomerov, keďže matka bola vzatá do väzby a on je schopný zabezpečiť plnohodnotnú osobnú starostlivosť o maloletú.

14. V súvislosti so zrušením predmetného neodkladného opatrenia okresný súd posudzoval, či je v najlepšom záujme maloletej, aby jej osobnú starostlivosť zabezpečoval otec, príp. iné blízke osoby maloletej. S poukazom na skutočnosti vyplývajúce z prebiehajúceho trestného konania, v rámci ktorého bolo vznesené obvinenie voči matke maloletej pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ku ktorému malo dochádzať aj v jej rodinnom prostredí a s poukazom na vyjadrenie OKP KRPZ BB zo dňa 09.09.2025, z ktorého vyplývalo, že v ďalšom konaní bude potrebné vierohodne ozrejmiť, ako došlo k spáchaniu skutku, kto sa na ňom podieľal a akým spôsobom, a či mal niekto ďalší vedomosť o konaní obvinenej matky, okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom na doterajší priebeh trestného konania a zistenie, že k poškodzovaniu zdravia maloletej mohlo dochádzať v jej rodinnom prostredí, nebolo možné nateraz jednoznačne dospieť k záveru, že by navrátenie maloletej do jej domáceho prostredia, do starostlivosti rodičov, bolo nateraz v jej najlepšom záujme. Pri rozhodovaní zohľadnil aj vyjadrenie prokurátora a ÚPSVaR Zvolen k návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia.

15. Zdôraznil okresný súd, že aj keď vo všeobecnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu je nevyhnutné rešpektovať právo dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň rešpektovať rodičovské práva a povinnosti, tieto práva nemožno nadradiť nad nejlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorým je za danej situácie prioritne ochrana života a zdravia maloletej. Napriek tomu, že si bol okresný súd vedomý, že ďalšie odlúčenie maloletej od jej blízkych môže negatívne vplyvať na jej prežívanie, mal za to, že dočasnou úpravou pomerov je potrebné v prvom rade priorizovať ochranu života a zdravia maloletej. Začal preto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko za danej situácie, kedy odpadli dôvody hospitalizácie maloletej a DFNSP BB žiada o urýchlené odňatie maloletej z jej starostlivosti, je nevyhnutné neodkladne upraviť pomery maloletej.

16. Okresný súd uviedol, že základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, je potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania. Poukázal na charakter neodkladného opatrenia, z ktorého vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Súd neodkladné opatrenie nariadi, ak sú osvedčené dôvody jeho nariadenia a ak je potrebné bezodkladne upraviť dané pomery. V prípade nariadenia neodkladných opatrení vo veci starostlivosti o maloleté deti je predovšetkým potrebné osvedčiť naliehavosť situácie a z toho vyplývajúcu potrebu úpravy práv a povinností voči deťom, a to s ohľadom na záujem maloletých detí.

17. Za daných okolností okresný súd neodkladným opatrením nariadi DFNSP BB povinnosť odovzdať maloletú do dočasnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny G. H., ktoré s prijatím maloletej vyjadrilo súhlas. K takémuto riešeniu pristúpil i napriek tomu, že v zmysle § 54 ods. 1 Zákona o rodine má náhradná osobná starostlivosť prednosť pred ústavnou starostlivosťou a je v záujme maloletej, aby bola v starostlivosti blízkych osôb, pretože v čase rozhodovania nemal zatiaľ osvedčené, kto z blízkych

osôb navrhnutých otcom, by bol osobou vhodnou vykonávať náhradnú osobnú starostlivosť. Zdôraznil, že zverenie maloletej do starostlivosti centra je dočasným riešením, pokiaľ nebude možná iná forma starostlivosti o maloleť.

18. Okresný súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o dočasnej úprave vyživovacej povinnosti matky a otca k maloletej v zmysle ust. § 366 CMP a s poukazom na ustanovenie § 81 ods. 1 a § 62 ods. 3 Zákona o rodine rozhodol o vyživovacej povinnosti matky a otca k maloletej, nakoľko každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu. Výživné dočasne určil matke a otcovi v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, nakoľko v tomto konaní nemal dostatočne preukázaný príjem rodičov maloletej.

19. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania v prejednávanej veci nezistil.

20. Proti tomuto uzneseniu, a to výrokom III. – V., v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Uviedol, že rešpektuje, že pri nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, čo však neumožňuje súdu vydať arbitrárne rozhodnutie, ktorým je aj napadnuté uznesenie, ktoré jednak nezodpovedá skutkovému a skutočnému stavu veci a zároveň je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Uznesenie okresného súdu považoval za nedostatočne odôvodnené a prekvapivé, pretože okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, nedostatočne sa vysporiadal s konkrétnymi argumentami otca, čím porušil právo otca a dieťaťa na spravodlivé súdne konanie podľa Článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Uviedol, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v napadnutom výroku III., ktorý je svojou povahou kruciálny a ostatné odvolaním napadnuté výroky sú na ňom závislé, založil na dôvodoch artikulovaných v odsekoch 44. - 46. a 48. odôvodnenia. Otec poukázal na to, že je vo veci starostlivosti súdu o maloleťu A. notoricky známe, že k osobe matky sa viaže podozrenie na existenciu Münchhausenovho syndrómu by proxy, a preto sa až bezohľadné javí odôvodnenie v odseku 44., pokiaľ okresný súd podozrenie na existenciu tohto syndrómu ignoruje. Uznesenie okresného súdu založené na odkaze na vyjadrenie OKP KR PZ BB zo dňa 09.09.2025 má spôsobilosť naznačiť, že v domácnosti rodičov dochádzalo ku kolektívnemu, vedomému a úmyselnému poškodzovaniu zdravia dieťaťa, ktorý záver je v hrubom rozpore s prezumpciou neviny matky, súčasne s podozrením na existenciu Münchhausenovho syndrómu by proxy vo vzťahu k matke. Prejavy matky spočívajúce v poškodzovaní zdravia dieťaťa, ak by sa skutočne diali, nie sú navonok rozpoznateľné, a ako závery odbornej verejnosti konštatujú, rozpoznanie Münchhausenovho syndrómu by proxy je vecou lekárov v rozsahu ich interdisciplinárnej spolupráce. Citoval z pripojenej ilustrácie, že „...mieru existencie syndrómu ... je ťažšie detegovať už len kvôli jeho zložitej povahe a možnosti dlhodobo ho maskovať. Riešenie tohto problému musí byť rozhodne komplexné ...“. Dôrazne sa ohradil voči stanovisku, že ak matka dieťaťa trpí Münchhausenovým syndrómom by proxy, bolo namieste, aby otec alebo stará matka dieťaťa (navrhovateľka v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0PPOm/4/2025 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 15CoPom/1/2025) o tom vedeli alebo mali vedieť. Akcentoval, že aj v prípade lekárov toto podozrenie vzniklo až po viac ako dvoch týždňoch hospitalizácie dieťaťa s matkou v DFNsP BB na základe vykonania mimoriadne vysokého počtu zdravotníckych výkonov vo vzťahu k maloletej. Okresný súd ustálil záver vylučujúci, že „by navrátenie maloletej do jej domáceho prostredia do starostlivosti rodičov bolo nateraz v jej najlepšom záujme“, pričom nedôvodne a v rozpore so skutočným stavom veci (izolácia matky vo väzbe) posudzoval otázku navrátenia dieťaťa do starostlivosti rodičov, keď mal posudzovať otázku navrátenia maloletej do starostlivosti výlučne otca. Pokiaľ okresný súd vyjadril, že pri rozhodovaní zohľadnil aj vyjadrenie prokurátora a ÚPSVaR Zvolen k návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia, tak otec odkázal na jeho námietky k vyjadreniu prokurátora, ktoré je hrubo zavádzajúce, založené na nesprávnych a neoverených informáciách a pokiaľ ho okresný súd zohľadnil, potvrdil tým, že došlo k manipulácii súdu nesprávnymi údajmi. V odseku 44. odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd jasne sám popiera správnosť záverov právneho posúdenia veci v odseku 45. odôvodnenia, kde vyjadruje, že si je vedomý, že „vo všeobecnosti vo vzťahu k maloletemu dieťaťu je nevyhnutné rešpektovať právo dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň rešpektovať rodičovské práva a povinnosti“, avšak vôbec neuvádza in concreto, za akej „danej situácie“ vzniká požiadavka „prioritne ochrana života a zdravia maloletej“, teda nie je zrejmé, z akých

konkrétnych dôvodov je potreba maloletú A. - jej život a zdravie chrániť pred jej otcom a v čom majú spočívať riziká výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa zo strany otca. Podľa otca okresný súd výrokom III. rozhodol v hrubom rozpore s § 54 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Otec jasne označil tri rôzne fyzické osoby - blízke osoby maloletej, v ktorých domácnostiach vykonal ÚPSVaR sociálne šetrenie bez výhrad, pričom rovnaký záver bez výhrad bol zistený aj v domácnosti otca. Namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie, ani jeho odôvodnenie nezodpovedá zákonným imperatívom upraveným v ustanoveniach Zákona o rodine, nie je zrejmé a z neho nevyplýva čím a ako má byť výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, ak ju bude zabezpečovať otec alebo fyzické osoby, a to matka otca J. B., svokra H. M. a sestra matky J. I.. Navrhol uznesenie okresného súdu vo výrokoch III., IV. a V. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Postupom okresného súdu, a to podľa pokynu zo dňa 19.09.2025, bolo odvolanie otca doručené matke, DFNSP Banská Bystrica prostredníctvom zástupcu, kolíznemu opatrovníkovi a Okresnej prokuratúre Zvolen, na ktoré nebolo reagované.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle § 65, § 66 CMP, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch III., V. a v závislom výroku VI. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP. Odvolanie otca proti výroku IV. uznesenia odmietol podľa § 386 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

23. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie otca maloletého dieťaťa proti výrokom III. až V. uznesenia okresného súdu, v ktorom vyjadril odvolacie dôvody podľa 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Podstatou odvolania otca bola námietka nedostatočného odôvodnenia uznesenia okresného súdu, námietka neúplne a nesprávne zisteného skutočného stavu, a tým nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj námietka, že týmto postupom došlo k porušeniu práv otca a dieťaťa na spravodlivý proces.

24. V súvislosti s podaným odvolaním otca maloletého dieťaťa krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výroky I. a II. uznesenia okresného súdu o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 a o z úradnej povinnosti začatím konaní o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 ods. 1 CMP (voči ktorému ani odvolanie podľa § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP odvolanie nie je prípustné) neboli odvolaním napadnuté, nestali sa predmetom odvolacieho prieskumu a odvolací súd ani nezistil vecnú nesprávnosť týchto odvolaním nenapadnutých výrokov a v danej časti uznesenie okresného súdu zostáva nedotknuté.

25. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý výrokom III. napadnutého uznesenia uložil Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Banská Bystrica povinnosť dočasne odovzdať maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do dočasnej starostlivosti Centra pre deti a rodiny G. H., a to najdlhšie na 6 mesiacov, počnúc dňom jej umiestnenia a výrokom IV. uložil otcovi povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny G. H., I. I. J. XX, XXX XX G. H., C.: XX XXX XXX, počnúc dňom jej umiestnenia.

26. Na základe odvolacích dôvodov otca krajský súd predovšetkým konštatuje, že ako odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia výrokmi III. a V., teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné nariadiť neodkladné opatrenie podľa § 367 ods. 1 CMP a otcovi uložiť povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej (§ 366 CMP). Po oboznámení sa s obsahom spisu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov neodkladné opatrenie nariadil, s ktorým záverom sa stotožňuje za aplikácie § 387 ods. 2 CSP.

27. Len na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k odvolacím argumentom otca maloletého dieťaťa v procesnej, ako aj v hmotnoprávnej rovine v zmysle § 387 ods. 3 CSP dodáva krajský súd nasledovné.

28. K námietke porušenia práva otca na spravodlivé súdne konanie spočívajúceho v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, krajský súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 236 ods. 2 CMP spĺňa. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, z akých osvedčených skutočností okresný súd vychádzal, aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil a svoj záver riadne vyjadril, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia je dostatočne zrejmý myšlienkový postup okresného súdu. Účel odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorým je zvýrazniť práve tie osvedčené skutočnosti, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, bol v prípade preskúmaného uznesenia okresného súdu riadne naplnený. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu obsahuje argumentáciu, v ktorej sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal s otázkou, v čom videl naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa, a preto námietka nedostatočného zdôvodnenia nebola zhodnotená ako dôvodná.

29. V súvislosti s premietnutím práva na spravodlivý súdny proces do konania o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k námietke, že okresný súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nedostatočne zistil skutočný stav veci, odvolací súd tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd v odseku 47. odôvodnenia napadnutého uznesenia, upriamuje pozornosť na cieľ a charakter inštitútu neodkladného opatrenia (ust. § 325 ods. 1 a nasl. CSP subsidiárne aplikovateľné aj v mimosporovom konaní podľa § 2 ods. 1 CMP), ktorým je poskytnutie dočasnej a hlavne rýchlej ochrany práv a právom chráneným záujmom účastníka - v tomto prípade maloletého dieťaťa, a preto na konanie a rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je možné aplikovať všetky zásady, ktoré sú typické pre konanie vo veci samej. Vzhľadom na zmysel a účel neodkladného opatrenia zákon ani nepredpokladá, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení bude súd vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím, v tomto prípade v rámci ex offo začatého konania o nariadenie neodkladného opatrenia (§ 23 ods. 2 CMP), vypočutí, súd môže rozhodnúť aj bez vyjadrení účastníkov a rovnako nemusí nariadiť pojednávanie. Dokazovanie má povahu osvedčovania, teda súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti. Pri samotnom osvedčovaní predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebné dôsledne dodržiavať formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

30. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie viažuceho sa k napadnutým výrokom III. a V. s ohľadom na argumentáciu odvolateľa konštatuje, že nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že by pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení nemal v dostatočnom rozsahu osvedčené skutočnosti osvedčujúce existenciu právnych vzťahov medzi účastníkmi, ako aj skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o naliehavosti potreby nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré okresný súd zhrnul v odsekoch 44. až 49. odôvodnenia napadnutého uznesenia.

31. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenia možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu

33. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

34. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

35. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

36. Podľa § 367 ods. 2 CMP, ak súd neodkladným opatrením nariadi odovzdanie maloletého do starostlivosti zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, určí zároveň čas trvania neodkladného opatrenia, a to najdlhšie na šesť mesiacov.

37. Podľa Článku 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

38. Podľa Článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

39. Podľa Čl. 5 písm. b) Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava.

40. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

41. Odvolací súd uvádza, že všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých detí. V konaní starostlivosti o maloleté deti je nariadenie neodkladného opatrenia namieste, ak si to vyžaduje verejný záujem podľa § 361 CMP, ak je potrebné nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere v zmysle § 367 CMP, a aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti podľa § 367 ods. 1 CMP. Ustanovenie § 367 CMP odráža úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých sa ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práva účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov.

42. Zvýrazňuje účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, ktorým je nielen potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplývajúca z ustanovení Zákona o rodine, ale aj poskytnutie preventívnej ochrany právam a záujmom dieťaťa, ešte pred ich porušením, či ohrozením. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava. Pre posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa sa bezpečie a stabilita prostredia v ktorom sa dieťa zdržiava, musia posudzovať nielen v danom čase, ale aj pri uplatňovaní zásady prevencie.

43. Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní napadnutým výrokom III. prioritne prihliadol na záujem maloletého dieťaťa a stotožňuje sa s prezentovanými úvahami o potrebe autoritatívne a okamžite zasiahnuť do pomerov maloletého dieťaťa, keďže osvedčené okolnosti danej veci jednoznačne smerujú k úvahe o prioritne ochrany života a zdravia maloletej. Odvolací súd má za to, že skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, o ktoré súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie a podrobne ich uviedol v odsekoch 2., 3., 4., 9. odôvodnenia, na ktoré odvolací súd poukazuje a nepovažuje za potrebné ich opakovať, oprávnené indikujú potrebu bezodkladného riešenia situácie maloletého dieťaťa ešte v útlom veku (aktuálne jednoročného dieťaťa), a to dočasne odovzdať maloletú do Centra pre deti a rodiny G. H.. Pokiaľ otec poukazoval na to, že vo veci je notoricky známe, že k osobe matky sa viaže podozrenie na existenciu Münchhausenovho syndrómu by proxy, ktorého prejavy, podľa odbornej literatúry, ak by sa diali, nie sú navonok rozpoznateľné, a preto záver spôsobilý naznačiť, že v domácnosti rodičov dochádzalo ku kolektívnemu, vedomému a úmyselnému poškodzovaniu zdravia dieťaťa je v hrubom rozpore s prezumpciou nevinnej matky a s podozrením na existenciu Münchhausenovho syndrómu by proxy vo vzťahu k matke, ako aj, že okresný súd nedôvodne posudzoval otázku navrátenia dieťaťa do starostlivosti rodičov, pričom mal posudzovať otázku navrátenia maloletej do starostlivosti výlučne otca, tak odvolací súd podotýka, že skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu týkajúce sa trestného stíhania vedeného voči matke pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa mala dopustiť voči maloletej v čase, kedy bola v starostlivosti rodičov, sú tak závažného charakteru, že ich následkom sú dôvodné obavy o zdravý vývoj maloletého dieťaťa a primárne o jeho bezpečnosť, keďže maloleté dieťa

je ešte v útlom veku. Ak podľa stanoviska KR PZ BB na č.l. 24 spisu vyšetrovanie a dokazovanie sa nachádza len v počiatočnom štádiu a v rámci trestného konania sa bude zisťovať, ako došlo k spáchaniu skutku, kto sa na ňom podieľal a akým spôsobom a či má niekto ďalší vedomosť o konaní obvinenej matky a Okresná prokuratúra Zvolen na č.l. 31 spisu návrhu otca navrhla nevyhovieť, o.i. aj z dôvodu, že matka sa mala činu dopúšťať v spoločnej domácnosti, tak úvaha okresného súdu vychádzajúca aj zo stanoviska ÚPSVaR na č.l. 51 spisu o tom, že by navrátenie maloletej do jej domáceho prostredia nebolo v jej najlepšom záujme, bola vecne správna. Úlohou súdu je chrániť najlepšie záujmy maloletého dieťaťa a v danej veci bol tak záujem maloletej najvyšším imperatívom.

44. K námietke otca, že rozhodnutie okresného súdu vo výroku III. je v hrubom rozpore s § 54 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, keď označil tri rôzne fyzické osoby - blízke osoby maloletej, ktorým by bolo možné maloleťu zveriť do náhradnej starostlivosti, tak krajský súd súhlasí so záverom okresného súdu v odseku 48. odôvodnenia, na ktorý odkazuje, a to s dôrazom na to, že okresný súd s výsledkom sociálneho šetrenia ÚPSVaR u týchto osôb k momentu vydania rozhodnutia nedisponoval, pričom podľa ust. § 217 ods.1 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia v zmysle v ust. § 367 ods. 8 CSP.

45. Z vyššie uvedených záverov preto odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri nariadení neodkladného opatrenia a rozhodnutí napadnutým výrokom III. vychádzal z relevantných a hodnoverných zistení týkajúcich sa ochrany maloletého dieťaťa, ktoré sú obsiahnuté v spise, a ktoré vo svojom súhrne vyvolávali potrebu poskytnúť maloleťu ochranu aj preventívne a dočasne, ako aj potrebu dočasného uloženia vyživovacej povinnosti výrokom V., vo vzťahu ku ktorej otec v odvolaní ani osobitné námietky nevzniesol. Preto uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch III., V. a v závislom výroku VI. potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

46. Pokiaľ po rozhodnutí okresného súdu bolo dňa 19.09.2025 ÚPSVaR doručené podanie obsahujúce správy o prešetrení pomerov u pani H. M., pani J. I., pani J. B., podľa ktorých majú záujem o maloleťu, nedostatky zistené neboli, ďalej Úradný záznam z prípadovej konferencie konanej dňa 26.09.2025 na ÚPSVaR Zvolen, Aktuálna správa CDR G. H. na maloleťu A. zo dňa 26.09.2025 a Zhodnotenie kontaktov s biologickou rodinou (psychologická správa) zo dňa 26.9.2025, zo záverov ktorej vyplynula vhodnosť zverenia dieťaťa do biologickkej rodiny, pričom posúdenie, ku ktorému príbuznému, bolo ponechané na úvahu súdu, s tým, že vzhľadom na nízky vek dieťaťa nepovažoval za vhodné, aby podstupovalo veľa zmien prostredia a primárnych opatrujúcich osôb, tak uvedené presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 ods. 1 CSP a bude predmetom konania, dokazovania a jeho zhodnotenia vo veci samej o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, ktoré bolo začaté ex offo v podľa v odvolacom konaní zabezpečeného uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 9P/198/2025-6 zo dňa 29.9.2025. Práve v tomto konaní bude o otázke starostlivosti o maloleťu rozhodnuté po vykonaní úplného dokazovania, majúci pritom na zreteli najlepší záujem maloletej.

47. K úplnosti uvádza odvolací súd, že nariadené neodkladné opatrenie neprejudikuje práva účastníkov ani tretích osôb, v ktorej súvislosti poukazuje na dočasnosť nariadeného neodkladného opatrenia, ktorého trvanie je obmedzené maximálnou lehotou 6 mesiacov.

48. Vo vzťahu k druhému výroku uznesenia krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania otca zo dňa 17.09.2025 proti napadnutému výroku IV. uznesenia okresného súdu, ktorým bola matke maloletej uložená povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Centra pre deti a rodiny G. H., I. I. J. XX, XXX XX G. H., C.: XX XXX XXX, počnúc dňom jej umiestnenia, krajský súd zdôrazňuje, že prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku, či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená v § 355 a nasl. CSP a § 59, § 60 CMP určujúcimi podmienkami, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné. Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom

je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý, bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné predpokladá zaujatie záveru o prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania, ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 240/2012 zo dňa 12.11.2012). Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania dospel k záveru, že právo podať ho prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade výrokom IV. uznesenia, ktorým bola matke maloletej uložená povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej, otcovi žiadna ujma na jeho právach spôsobená nebola. Preto otec, vzhľadom na rozhodnutie okresného súdu výrokom IV. o uložení povinnosti matke dočasne prispievať na výživu maloletej, nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania. Podstatným je totiž porovnanie výsledku konania s právami a povinnosťami odvolateľa. Z uvedeného otec v tejto časti podaného odvolania nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania a v tejto časti jeho odvolanie bolo preto odmietnuté podľa ust. § 386 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

49. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, pretože neboli zistené dôvody podľa § 54 a § 55 CMP pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.